

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M. Š.**, bytom v T., zastúpenej, JUDr. K. V., advokátom v T., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 28. februára 2008, č.k. 12Sd/266/2007-42, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 28. februára 2008, č.k. 12Sd/266/2007-42 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutia odporkyne č. X.

- **z 18. júla 2007** - ktorým podľa § 263a zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) a podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) navrhovateľke priznala čiastočný invalidný dôchodok od 20. októbra 2004 v sume 2.942,- Sk mesačne s tým, že čiastočný invalidný dôchodok sa podľa § 263 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. považuje za invalidný dôchodok, pričom v uvedenej sume je zahrnutá úprava podľa zákona č. 306/2002 Z.z. o zvýšení dôchodkov v roku 2002, o úprave dôchodkov priznaných v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia v znení zák.č. 639/2002 Z.z., zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z.z. o zvýšení dôchodkov v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho

zabezpečenia a zvýšenie podľa § 293a ods.3 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 43/2004 Z.z.

- **z 31. júla 2007** - ktorým rozhodla, že navrhovateľka podľa § 263a ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z. má nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. od 20. októbra 2004 v sume 2.942,- Sk mesačne s tým, že v súlade s § 263a ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z. jej od 20. októbra 2004 nárok na čiastočný invalidný dôchodok zaniká a naďalej jej od 20. októbra 2004 patrí invalidný dôchodok v sume 3.837,- Sk mesačne určenej podľa zák.č. 461/2003 Z.z.

Uvedeným rozsudkom krajský súd zároveň uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume 3.743,- Sk k rukám jej právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v predmetnej veci nebol náležite zistený skutkový stav, a to ohľadne tvrdení navrhovateľky, ktorá nesúhlasila s dátumom vzniku invalidity dňom 27. novembra 2007, pretože jej zdravotný stav je nemenný od 19. augusta 2004. Krajský súd tiež poukázal na závery posudkového lekára uvedené v posudku z 10. januára 2008, ktorý určil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky v rozsahu 75%, pričom zdôraznil, že odporkyňa vzhľadom na túto novú skutočnosť ku dňu pojednávania nevydala nové rozhodnutie. Podľa názoru krajského súdu sú napadnuté rozhodnutia nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pričom v ďalšom konaní a pri novom rozhodovaní je potrebné prihliadnuť na právnu úpravu účinnú od 1. augusta 2006 (§ 293i ods. 4 zák.č. 461/2003 Z.z.) a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 7. júna 2006, č. PL.ÚS 25/05-51, a rozhodnúť aj o uvoľnení invalidného dôchodku v pôvodnej výške s účinnosťou od 19. augusta 2004, t.j. odo dňa jeho zníženia. V ďalšom konaní bude tiež potrebné vykonať podľa názoru súdu dokazovanie na tvrdenie navrhovateľky o jej zlom, nemennom zdravotnom stave od 19. augusta 2004.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala odporkyňa v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, a preto nesprávne rozhodol. Zdôraznila, že podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250i ods. 1 O.s.p. je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý existoval v čase vydania napadnutých rozhodnutí, pričom krajský súd svoje právne názory o nenáležite zistenom skutkovom stave opieral iba o tvrdenie

navrhovateľky o jej zlom nemennom zdravotnom stave. Odporkyňa v rámci odvolania podrobne opísala postup posudkových lekárov s tým, že zdôraznila, že po preskúmaní lekárskejších správ (zápisníc z rokovaní) zastáva stanovisko, že zdravotný stav a pracovná schopnosť navrhovateľky ku dňu vzniku čiastočnej invalidity 26. júla 2004 boli posúdené správne. Odporkyňa poukázala na skutočnosť, že s posúdením zdravotného stavu navrhovateľky sa v časti dátumu vzniku čiastočnej invalidity dňom 26. júla 2004 stotožnil aj posudkový lekár sociálneho poistenia odporkyne so sídlom v Trenčíne vo svojom posudku z 27. novembra 2007, v ktorom zároveň uviedol, že navrhovateľka už spĺňa kritériá invalidity podľa 29 ods. 3 písm. a/ zák.č. 100/1988 Zb. s tým, že dátum zmeny čiastočnej invalidity na invaliditu stanovil dňom 27. novembra 2007. K celkovému zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľky, v zmysle uvedeného posudku, došlo na základe neúspešného operačného riešenia inkontinencie v januári 2005 a v marci 2006, pričom v súčasnosti už ošetrojúci urológ popisuje inkontinenciu III. stupňa a zhoršil sa aj očný nález. Podľa názoru odporkyne, celkový zdravotný stav navrhovateľky na základe popísaného zhoršenia umožňuje opätovné uznanie „plnej invalidity“ až od dátumu zistenia, t.j. dňom 27. novembra 2007, odkedy je pracovný potenciál navrhovateľky znížený o 75%, s tým, že do tohto dátumu zostáva len čiastočne invalidnou. S poukazom na uvedené dôvody odporkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil a horeoznačené rozhodnutia odporkyne z 18. júla 2007 a 31. júla 2007 ako vecne správne potvrdil s tým, že odporkyňa nie je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedla tiež, že počas predmetného konania bol jej zdravotný stav posúdený pred posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia s výsledkom, že od 26. júla 2004 sa pomaly zhoršoval, hlavne v zmysle neúspešného operačného riešenia inkontinencie v januári 2005 a marci 2006 s tým, že vzhľadom na ostatné ochorenia, ako i celkové zhoršenie jej zdravotného stavu, je možné konštatovať opätovné uznanie plnej invalidity od dátumu zistenia, t.j. dňom 27. novembra 2007. V tomto zmysle vydala odporkyňa i posledné **rozhodnutie č. X. zo 4. februára 2008**, v ktorom sa konštatuje jej pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť **od 27. novembra 2007** o viac ako 70% s priznaným invalidným dôchodkom vo výške 7.911,- Sk mesačne. Navrhovateľka uviedla, že s uvedeným rozhodnutím súhlasí, čo do výšky mesačného invalidného dôchodku, ako i so stanoveným poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%, avšak vyslovila zásadný nesúhlas s tým, že takýto pokles jej schopnosti zárobkovej činnosti je

aktuálny od 27. novembra 2007. Poukázala na skutočnosť, že od rozhodnutia z 19. augusta 2004 do 27. novembra 2007 nedošlo v jej prípade k zlepšeniu jej zdravotného stavu a poklesu jej pracovného potenciálu iba na 50%, ale počas uvedeného obdobia bol jej zdravotný stav rovnako negatívny, ako tomu bolo od 4. júla 1998 do 19. augusta 2004 a ako bolo potvrdené od 27. novembra 2007 doteraz. Navrhovateľka zdôraznila, že trpela a trpí stále rovnakými poruchami zdravia, ktoré sa prechodne nezlepšili, ale naopak zhoršil sa stav jej zraku, čo bolo potvrdené i vyšetrením z 24. apríla 2008 v Banskej Bystrici u prof. MUDr. M. I., CSc., ktorý konštatoval, že sa jedná o ťažkú Myopiu na sietnici, ťažké mopicke zmeny, Myopia gravis., degeneratívnu o utr., komplikovanú kataraktu, ktorý nález je súčasťou jej zdravotnej dokumentácie. Tiež v tejto súvislosti navrhovateľka poukázala na pretrvávajúce problémy s inkontinenciou, ktorá sa neustále zhoršovala, nakoľko operácie v januári 2005 a v marci 2006, ktoré mali ochorenie zmierniť, boli neúspešné, čo potvrdila v odvolaní aj odporkyňa. Z uvedených skutočností podľa názoru navrhovateľky dostatočne vyplýva, že v období od 4. júla 1998 do 19. augusta 2004 nemohlo dôjsť k postupnému zlepšeniu jej zdravotného stavu za konštatovania, že obe operácie na úpravu inkontinencie boli neúspešné a vyšetrenie u prof. MUDr. I., CSc. potvrdilo pretrvávajúce závažné poškodenie jej zraku. Navrhovateľka vyjadrila presvedčenie o tom, že odporkyňa pod tlakom nespochybniteľných dôkazov o poruche jej zdravia bola nútená pristúpiť k opätovnému priznaniu plného invalidného dôchodku, avšak v záujme ušetriť finančné prostriedky uznala tento stav až od 27. novembra 2007, namiesto od 19. augusta 2004, ako mala správne uznať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť.

Z podkladov spisu nesporne vyplýva, že odporkyňa **4. februára 2008 vydala rozhodnutie**, ktorým podľa § 73, § 112 ods. 4, § 293l ods. 4 a § 82 ods. 2 zák.č. 461/2003 Z.z. zvýšila navrhovateľke sumu invalidného dôchodku **od 27. novembra 2007** na 7.911,- Sk mesačne. Podkladom pre vydanie tohto rozhodnutia bol posudok posudkového lekára z 10. januára 2008.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd v posudzovanej veci rozhodol predčasne, nakoľko vzhľadom na skutočnosť, že v čase jeho rozhodovania už existoval posudok

posudkového lekára so závermi o invalidite navrhovateľky od 27. novembra 2007, bolo potrebné vyčkať na rozhodnutie odporkyne a toto preskúmať v súvislosti s horeoznačenými preskúmanými rozhodnutiami.

Za tohto stavu vo veci odvolaciemu súdu neostalo iné, ako napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ a ods. 3 O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu preskúmať aj zákonnosť rozhodnutia odporkyne zo 4. februára 2008 a zároveň sa vysporiadať s dôvodmi odvolania odporkyne, ako aj s obsahom vyjadrenia navrhovateľky k odvolaniu, a to predovšetkým s ohľadom na jej argumentáciu ohľadne dátumu vzniku invalidity, a len po zadovážení dostatočných podkladov vo veci opätovne rozhodnúť. Krajský súd zároveň rozhodne aj o náhrade trov celého konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

